

Vedligeholdelsen, og saa have vi tilmed med nogle ganske faa Aars Mellemrum som Regel en 3—400,000 Kr. Ekstraudgift til Vedligeholdelsen. Naar dette er Resultatet af, hvad vi have opnaaet paa den søndre Tange, saa synes det mig, at der er nogen Grund til at gaa lidt forsigtig frem med at øse Millioner ud paa den nordre Limfjordstange. Jeg vil derfor henstille til ærede Medlemmer, skønt der selvfølgelig ikke er noget Haab om, at mit Underændringsforslag skulde blive vedtaget, at saa mange som muligt stemme for det for at give til Kende, at vi snart ere kede af at blive ved at anvende den ene Million efter den anden paa det deroppe, som dog maaske i Virkeligheden ikke har saa farlig stor Betydning. Inden jeg slutter, vil jeg gerne tillade mig at rette en Tak til den højtærede Minister for det Forslag, han har fremsat under Nr. 180. Det er jo, som den ærede Ordfører bemærkede, et gammelt Spørgsmaal, der her har Udsigt til at finde sin Afgørelse, og der er ingen Tvivl om, at den ærede Ordfører har Ret, naar han siger, at Beboerne paa vedkommende Egn, altsaa ude ved Gadstrup, ville føle sig meget tilfredse ved nu at faa det Savn afhjulpet, som de have følt i saa mange Aar.

K. M. Klausen: Jeg har under Nr. 29 stillet et Ændringsforslag om, at der skal ydes 8 Matroser og 10 Fyrbødere, som ere ansatte ved Kjøbenhavn—Malmø Overfarten, et Opholdstillæg i Lighed med, hvad der ydes til en Række andre Banefunktionærer her i Kjøbenhavn. Den ærede Ordfører udtalte, at der kunde være Grund til at gaa ind paa dette Forslag, men alligevel staar jeg ene med dette Ændringsforslag. Der blev for nogle Dage siden her i Tinget udtalt af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), at vi vare komne ind paa en ny Taktik nu, idet Statsbanens Funktionærer eller i det hele taget Statens Funktionærer begyndte at henvende sig direkte til Rigsdagen. Ja, det er ogsaa sket her, og jeg synes, at det er ret naturligt, at det maa blive saaledes, at disse Funktionærer henvende sig direkte til Rigsdagen. Jeg skal nemlig oplyse, at disse Folk henvendte sig i 1895 ad tjenstlig Vej til deres overordnede og bade om en Huslejegdøtgørelse paa 120 Kr. Derpaa blev der svaret dem, at der inden for Statsbanedriften ingenting var, der hed Huslejegdøtgørelse, man kendte slet ikke det Ord der, og dermed var den Sag afgjort. Saa opdagede disse Folk, at de havde taget fejl, idet det ikke hed Hus-

lejegdøtgørelse, men Opholdspenge, og de ansøgte da i 1897 om Opholdspenge, men derpaa have de intet Svar modtaget. Derfor have de nu i Aar henvendt sig til Rigsdagen med Anmodning om, at der maa tilstaa dem disse Opholdspenge. Naar vi se paa disse Folks Forhold, synes jeg, at alting taler for, at Rigsdagen bevilger det. Deres Lønninger andrage fra 900 Kr. — det er den laveste Løn — til 1020 Kr., som er den højeste. Jeg skal oplyse, at Kjøbenhavns Kommune lønner sine Fyrbødere med fra 1100 til 1400 Kr. og giver dem Pensionsret ligesom Staten, og at private lønne deres Fyrbødere med fra 1200 til 1400 Kr., og saa forlanges der i Reglen en kortere Arbejdstid end den, Staten forlanger, idet Arbejdstiden ved Overfarten er 14—15 Timer daglig. Statsfunktionærernes Løn er altsaa 300 til 400 Kr. mindre end den Løn, som f. Eks. Kjøbenhavns Kommune og adskillige private betale deres Arbejdere. Men selv om vi ikke ville drage en Sammenligning med private, men ville holde os til en Sammenligning inden for Statsbanerne, skal jeg gøre opmærksom paa, at f. Eks. ved Overfarten Masnedsund—Orehoved have disse Folk samme Løn, som der er Tale om her, men saa har Staten bygget Funktionærboliger for dem, hvori de kunne bo for en Husleje af 7 Kr. om Maaneden, medens de her omtalte Folk maa leje i Kjøbenhavn og betale for en 2 Værelsers Lejlighed 20 Kr. eller derover om Maaneden. Deraf vil det fremgaa, at disse Folk ved Kjøbenhavn—Malmøoverfarten i Virkeligheden have 12—13 Kr. mindre om Maaneden end de ved Masnedsund—Orehoved Overfarten for det samme Arbejde. Man skulde derfor ikke, synes jeg, ved denne Lejlighed hænge sig i Formaliteter og Ord, som Statsbanedriften gjorde, den Gang de bade om Huslejegdøtgørelse, men ganske simpelt paa Finansloven vedtage denne lille Ændring, der vil andrage 120 Kr. for hver af de 18 Mand. Naar vi se den store Række af Statsbanefunktionærer, der staa nævnte under Statsbanedriften, maa man ligefrem gaa ud fra, at det er en Forglemmelse, at disse Mænd ikke ere tagne med. De have, som sagt, i Aar henvendt sig direkte til Rigsdagen, fordi de ikke ad anden Vej kunde faa noget Svar. Jeg ser ikke, at disse Folk kunne gøre andet end komme her til Rigsdagen, hvor de i alt Fald kunne vente at faa et Svar paa deres Andragende.

Under Nr. 31 omtales der en Ledvogter, Hans Hansen ved Odense. Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg ved 1ste Behand-